

A vibrant blue doorway in Morocco. The door is painted a bright, saturated blue and is slightly ajar, revealing a mural of a white building with a brown roof and a blue door. The doorway is framed by a matching blue frame. Above the door is a decorative black metal grille. The step leading up to the door is decorated with intricate geometric tile patterns in blue, white, and gold. To the right of the door, a white sign with the number '10' is visible. The surrounding walls are painted a deep blue, and there are some green plants visible on the left and right sides.

**Marokko
på egen hånd**

10

Ble oppfordret av MC-bladet til å skrive litt om Marokkoturen jeg, kona mi og fire venner hadde sist høst. Det er ingen omfattende reiseskildring dette her, bare litt selvpoplevd erfaring og noen reisefakta for de som vurderer å ta turen selv.

Tekst: Tor Farstad

Ouarzazate-Toudgha El Oulia er en vakker by sør-øst for Marakkesh, kjent fra filminnspillinger som *Lawrence of Arabia*, *Gladiator* og *Game of Thrones*.

Vi hadde lenge ønsket oss en rundreise i Marokko, men en guidet tur var absolutt ikke løsningen for oss. Det er mange turoperatører fra Spania, Tyskland og Storbritannia som arrangerer slike turer så det skulle være ruteforslag i fleng å velge mellom - trodde jeg. Men det viste seg at alle holder seg til omtrent den samme ruta, så da var jo valget ikke så vanskelig for oss heller.

Reisefølget på totalt seks personer med hver sin sykkel møttes på et hotell i Algeciras, rett ved Gibraltar i Syd-Spania. Dette var den mest praktiske løsningen for oss fordi én sykkel ble fraktet med flyttebil fra Norge til Malaga, tre av syklene er hjemmehørende i Spania og de to siste kom med varebil fra Norge til vinterresidensen sin i nærheten av Alicante.

Vi var fem på BMW 1200GS og én på KTM 1190. Kjempesykler til det meste av turen, men altfor tunge til sanddyne-kjøring.

Litt om forberedelsene

Vi opprettet først en gruppe på Facebook hvor alle kunne kommunisere og utveksle synspunkter. Vi bor veldig spredt og jobber i utenriksfart og offshore, så dette var praktisk og helt nødvendig for oss.

Ruta ble stukket ut til åtte kjøredager og syv overnattinger. Hotellene ble forhåndsbooket via Booking.com og vi prioriterte 3 stjerners hoteller eller mer. Søkekriteriene på hotellene som ble brukt var at de skulle ha privat parkering, WIFI tilgang, mat og frokostservering.

Fergebilletter ble kjøpt på fergeselskapet sin nettside www.frs.es. På den samme nettsiden finner du også link til D16 TER, skjemaet du må fylle ut på forhånd og forevise ved grensepassering inn til Marokko.

Vi valgte fergen fra Algeciras til Ceuta. Ceuta er en spansk enklave i Marokko, så man er fortsatt i Spania når man kjører av fergen, men det er bare noen få kilometer til grensen.

Grensepassering Marokko

Grønne forsikringskort gjeldende for Marokko er det ikke så lett å få utstedt fra norske forsikringselskaper, så dette kjøper du på grensen. Vi kjøpte for 10 dager, som er det minste man kan få kjøpt. Dette kostet bare noen hundrelapper.

Står du som eier av sykkelen du kjører ved grensepassering går alt mye greiere, men kjører du lånt sykkel eller firmasykkel må du ha dokumentasjon på at du har lov av eier å kjøre sykkelen før de slipper deg gjennom.

På grensen er det mange som finner sitt levebrød gjennom å stjele fra naive turister, så her må man passe seg. Alt løst må pakkes vekk. Kamera og mobiler er ikke tillatt på grensen, så ikke vis fram dette.

Det er ganske byråkratisk å ta med seg kjøretøy til Marokko, så det kryr av hjelpere på grensen som ønsker å løse deg gjennom byråkratiet mot betaling. Det kan være en fordel å inngå avtale med en av disse, men forviss deg om at dere forstår hverandre og er enige om prisen på forhånd. Det kan være greit

Hotell Les Dunes ligger i Sahara, ikke langt unna byen Merzouga.

Interiørdetaljer i hotell Les Dunes.

To flott kledde damer som fikk noen dirham (lokal myntenhet) for å bli tatt bilde av.

Den lokale retten tagine kunne man få med kylling og fårekjøtt. Godt med en gang, men man blir ganske fort lei smaken.

To jenter laster på eselet i nærheten av Oum Rabia

Turfølget: (f.v.) Hedvik Lakseide, Bjørn-Erik Birkeland, Odd Arne Moen, Elin Farstad, Eivind Lakseide og Tor Farstad.

«Den blå byen» Chefchaouen ligger nord-øst i Marokko, ikke langt fra nasjonalparken Talasemtane.

å få hjelp første gangen man er der. Han kan også guide deg til forsikringskontoret.

Når du endelig er sluset over grensen står du igjen med noen papirkopier. Disse må du ta godt vare på, for disse skal du levere til grensekontrollen når du reiser ut av Marokko igjen.

Så det du på en måte gjør er å importere sykkelen til Marokko for midlertidig bruk av deg selv, og så eksportere den igjen når du forlater landet.

Kjøring i Marokko

Ikke kjør etter mørkets frembrudd. Det dukker opp de utroligste ting, som kjøretøy uten lys, sykler, kjerrer, esler og store huller i veien.

De lokale kan finne på å blinke med venstre blinklys som tegn på å slippe deg forbi, så da blir det vanskelig å tolke hva de egentlig har til hensikt å gjøre.

Vi kom til bensinstasjoner som var tomme for bensin, så vi fylte heller litt oftere. Hadde også to småkanner i reserve, som vi slapp å bruke.

Det var mye radarkontroll, men de holdt seg til byer og tettsteder og på motorveiene. På landsbygda og ute i bushen så ikke vi noen kontrollere. Vi ble stoppet ett par ganger og politiet var veldig hyggelige og imøtekommende.

Får du tekniske problemer må du regne med å komme deg ut av knipa på egenhånd. Servicenettet er ikke så godt utbygd så det er greit å ha med litt ting og tang å hjelpe seg med.

Av papirkart brukte vi Michelin Marokko 742. På GPS'en viste Open Street Map seg å være overlegen Garmin sine kart. Open Street Map kan du laste ned mot en liten donasjon på 20€ og de fungerer bra på Garmin.

Med åpent sinn og litt sunn skepsis til andre trafikanter er det kjempefint å kjøre i Marokko.

Åtte kjøredager var for lite til vår tur den kunne med fordel vært på fjorten dager. Det var mange sideveier vi måtte droppe for å holde tritt med tidskjemaet.

Mat og kultur

Det kan være en smule vanskelig for oss

Elin på GS'en i det nokså ødslige landskapet ved Tanourdi, som ligger øst for Khenifra

Greit å ha med seg litt godteri til ungene som «tigger».

nordboere å tilpasse oss kulturen i Marokko. De lokale kan være veldig innpåslitne og forventer at du har noe å gi eller at du kjøper noe.

Vi kjøpte med oss ett par store poser med innpakket godteri fra Spania. Disse posene hadde vi i tankveska og delte ut litt til ungene når de kom springende mot oss. Det skal ikke mer enn en liten neve med sukkertøy til for å glede noen unger og bringe frem store smil.

På sydsiden av Atlasfjellene, hvor berberne holder til, er det mye lettere å være turist. Berberne er språkmektige, høflige og veldig serviceinnstilt.

Maten inne i landet består av mye fårekjøtt og kylling og blir som regel tilberedt i leirkrukker som kalles tajine sammen med linser og grønnsaker.

Det er en ganske så restriktiv alkoholpolitikk i Marokko, men alkohol selges på en del hoteller og utsalg i byer. De produserer både rødvin og øl i Marokko og begge deler er helt ok.

Det kan være lurt å ta med seg litt magemedisin. Vi fikk ikke noe dårlig mat på reisen vår, men bakteriefloraen er litt uvanlig for våre mager.

Riktig god tur til de som reiser til Marokko. Kan garantere en rik og annerledes MC-opplevelse.